

CORRIE TEN BOOM

Onbegrijpelijke

LIEFDE

30 GELOOFSLESSEN UIT DE SCHATKIST
VAN CORRIE TEN BOOM

De bijbelteksten in dit boek zijn overgenomen uit de Herziene Statenvertaling (HSV), tenzij anders staat aangegeven.

ONBEGRIJPELIJKE LIEFDE

Dit boek werd oorspronkelijk gepubliceerd onder de titel *Maar één antwoord* in 1952, bij Uitgeverij Ten Have.

Onder de titel *Onbegrijpelijke liefde* is het eerder verschenen bij Stichting Evangelische Lectuur Kruistocht, Telos en Novapres.

Copyright © 2024 Stichting Corrie ten Boomfonds en Uitgeverij Gideon

Auteur: Corrie ten Boom

Tekstbewerking: Y. Plat en L. Reimeringen-Baudert

Redactie: Loes Rijksen-van den Tol

Omslagontwerp en typografie: Jonathan Reining, Jore ontwerp

Derde herziene druk: april 2025

Uitgave: Gideon, Hoornaar, Nederland

www.gideonboeken.nl

ISBN: 978-90-5999-032-6

NUR: 707

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd, opgeslagen in een databank of doorgegeven in welke vorm of op welke wijze dan ook – behalve voor korte citaten in recensies of artikelen – zonder de voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

INHOUD

Vergeving	7
Een onverwacht feest	10
Het Woord van God is levend en krachtig	12
De zee is diep	14
Hollywood	19
Twee helden	21
Pionierswerk	24
De noodzaak van Jezus' wederkomst	28
Is een klein aantal van belang?	32
Ongehuwd	36
Een verootmoedigende ervaring	41
Gebedsstrijders	46
Een verspild uur	48
Rock-'n-roll	51
De navigators	55
Bevrijding	59
In het openluchttheater	62
Toen het licht uitging	65
Twee kleine meisjes	68
Overwinning	71
May	75
Haat	78

Een nederlaag in een bijeenkomst van oude dames 80
Tot Zijn dienst bereid 86
Voorbede 89
Er gebeurt niets zonder reden 93
In Zwitserland 97
Jezus' wederkomst 101
Opwekking 105
Eeuwig leven 110

VERGEVING

En wanneer u staat te bidden, vergeef als u tegen iemand iets hebt, opdat ook uw Vader, Die in de hemelen is, u uw overtredingen vergeeft (Marcus 11:25).

Waarom zouden wij de zonden van anderen blijven vasthouden, terwijl onze eigen zonden in de diepte van de zee geworpen zijn?

Ik logeerde in een boerderij op de uitgestrekte prairies van Kansas. Hoe wijd is daar de horizon! En hoe helder de lucht! Hier in Nederland zijn we gewend aan getemperde kleuren en lijnen. Maar daar is alles duidelijk zichtbaar op een afstand van 300 meter of meer, en het lijkt dichtbij. Als de zon ondergaat, geven gebouwen, koeien en zelfs het koren scherpe schaduwen.

Het gezin waar ik logeerde, was groot en ik vind het altijd heerlijk als ik deel mag uitmaken van een typisch Amerikaans gezin. De jongste dochter had juist eindexamen gedaan van de middelbare school en wij zouden allemaal naar het schoolfeest gaan.

Allemaal? Er dreigde iets de blijdschap van dit feest te verstoren. Al maanden was er ruzie tussen de vader en de oudste zoon. In een vlaag van woede had de vader zijn zoon de deur gewezen en hem verboden ooit weer over

de drempel te komen. De moeder vertelde mij alles in vertrouwen. Voor haar zou het feest geen blijdschap brengen. ‘Mijn zoon heeft een boerderij niet ver van hier,’ zei ze, ‘maar hij zal vast niet willen komen.’ We baden samen en daarna wachtte ik op de gelegenheid, waarvan ik wist dat God die zou geven.

Ik maakte allerlei interessante dingen mee op de boerderij. Ik had met de tractor gereden en hoewel de boer achter mij stond, was ik er trots op dat ik de hoeken zo netjes had genomen.

Op een middag ging ik paardrijden. Het hele gezin keek toe toen ik het paard besteeg. Het paard was moeilijk en terwijl het de teugels volslagen negeerde, liep het naar de drinkbak, begon te drinken en zette toen zijn voorbenen in de drinkbak. Ik had mijn handen vol om niet voorover te slaan. Ten slotte werd het paard met de hulp van alle aanwezigen naar de weg gebracht, maar ik moest heel wat advies en gelach incasseren over mijn eerste rijles. Toen we echter eindelijk op de weg waren, ging alles prachtig. Het paard liep nu heel rustig. De hele prairie lag voor me; ik ademde de zuivere lucht diep in. Het koren ruiste en de wind speelde door mijn haar. Wat een genot om de wereld te bekijken vanaf een paardenrug! Toen kwam de boer naast me rijden en voordat ik het besepte, was daar de kans waarvoor ik gebeden had.

‘Hebt u ooit gebeden “Vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren”?’ vroeg ik hem. ‘Weet u wat er met uw zonden is gebeurd? Als u in Jezus Christus gelooft en uw zonden beleden hebt, zijn ze in de

***ALS U IN JEZUS CHRISTUS GELOOFT EN UW ZONDEN
BELEDEN HEBT, ZIJN ZE IN DE DIEPTE VAN DE ZEE GEWORPEN.***

diepte van de zee geworpen en die is heel diep. Maar dan verwacht Hij ook dat u de zonden van uw zoon vergeeft en die in de diepte van de zee werpt. Denk eens aan de mogelijkheid van een nieuwe oorlog en hoe u zich dan zou voelen als uw zoon weer in dienst moest en zou sneuvelen. Gelooft u niet dat u hem dan meteen zou vergeven? De liefde, die God in Jezus Christus voor u heeft, is dezelfde liefde die Hij door Zijn Geest in uw hart wil uitstorten. Als u uw hart opent om die liefde te ontvangen, dan zal Zijn liefde uw liefde worden en kunt u vergeven zoals Hij vergeeft.’

Gedurende het hele gesprek bleef ik bidden dat de geest van verbittering niet de strijd, die in het hart van de boer woedde, zou winnen.

Nadat wij een tijdlang in stilte verder gereden waren, zei hij plotseling: ‘Ik zal vanavond naar mijn zoon gaan. Wilt u meegaan?’

En dat deden we. De oude man voelde zich niet op zijn gemak toen wij het huis binnengingen. Zijn zoon keek verwonderd op. Toen legde de vader zijn hand op de schouder van de jonge man en zei – hoorde ik het goed? – ‘Jongen, wil je me vergeven?’

Ik draaide me om en liep vlug naar de andere kant van het huis, maar ik kon het antwoord van de zoon nog horen: ‘Maar vader, ik moet u om vergeving vragen.’

Het feest werd een groot succes.

EEN ONVERWACHT FEEST

Op Golgotha werden twee misdadigers gekruisigd: wie van hen bent u?

In de kleinere steden en dorpen van de Verenigde Staten wordt het huis van het hoofd van de politie, 'de sheriff', vaak ook als gevangenis gebruikt. Op een zondagmiddag trokken we aan de bel van zo'n huis en vroegen of ik tot de gevangenen mocht spreken.

'Ga uw gang maar,' zei de sheriff. 'We hebben op het ogenblik niet veel klanten, maar als u het toch de moeite waard vindt, zal ik u bij hen brengen.'

Het was een armzalige, kleine gevangenis. Aan de ene kant van de cellen waren getraliede deuren, die openstonden. Een smalle gang voor de cellen was ook van tralies voorzien en boven deze tralies waren een paar kleine raampjes. Er waren maar drie gevangenen, een man en twee jongens. En hier beleefde ik een van die zeldzame geestelijke feesten, die ons in het leven zo onverwachts geschonken kunnen worden. Ik ging zitten in de smalle gang voor de cellen en begon te spreken, mijn Bijbel open op mijn knieën. De man zat op een krukje bij een tafeltje. Een van de jongens zat met gekruiste benen op de grond en met zijn rug tegen de tralies. De andere jongen leunde tegen de muur van zijn vuile cel.

Nadat ik hun verteld had dat Christus de zonde heeft overwonnen, begon de man te spreken. Hij vertelde zijn geschiedenis van dronkenschap en misdaad en wendde toen zich tot de jongen naast hem.

‘Wat zij heeft gezegd is waar. Pas nadat ik hier ben gekomen om mijn straf uit te zitten, heb ik gedaan wat zij zei. Ik heb “Ja” gezegd tegen de Heere Jezus. En dat is niet moeilijk, hoewel ik dat altijd heb gedacht. Herinner je je wat zij over het geloof zei, dat het is als een radarinstallatie, waardoor je in de mist toch een schip kunt zien aankomen? Zo is het precies. Ik heb altijd alleen maar de mist en de wolken gezien en nooit begrepen dat het schip er zou kunnen zijn. En nu zie ik plotseling de Heere Jezus door alle dingen heen. Hij is werkelijkheid. Hij heeft je zo lief dat, wanneer je de enige mens op aarde zou zijn, Hij het nog de moeite waard gevonden zou hebben om voor jou te sterven aan het kruis.’

DE HEERE JEZUS HEEFT JE ZO LIEF DAT, WANNEER JE DE ENIGE MENS OP AARDE ZOU ZIJN, HIJ HET NOG DE MOEITE WAARD GEVONDEN ZOU HEBBEN OM VOOR JOU TE STERVEN AAN HET KRUIS.

‘Ik heb nooit iemand gehad die iets om me gaf,’ zei de jongen.

‘Dan heb je die Iemand nu gevonden. Want God heeft de wereld zo liefgehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven, opdat ieder – ook jij – die in Hem gelooft, niet verloren zal gaan, maar eeuwig leven zal hebben.’

Die middag gaven beide jongens hun leven aan de Heere Jezus.

HET WOORD VAN GOD IS LEVEND EN KRACHTIG

Het zwaard van de Geest, dat is het Woord van God, is veel machtiger dan onze eigen argumenten.

We zaten op de veranda van een universiteitsgebouw in Amerika en een dame maakte enkele opmerkingen over datgene wat ik zojuist gezegd had.

‘Wat u de studenten hebt verteld, was zeer interessant, maar ik geloof niet dat u gelijk hebt. Neemt u het me alstublieft niet kwalijk, maar ik heb meer ervaring dan u. Ik ben overal ter wereld geweest. Ik heb met vooraanstaande mensen in India, Saoedi-Arabië, Japan en vele andere landen gesproken. Over de levensweg door tijd en eeuwigheid sprak ik met moslims, brahmanen, shintoïsten en vele anderen. Er waren uitnemende mensen onder hen, die God hebben leren kennen zonder Jezus Christus. U heeft nadrukkelijk tegen de studenten gezegd dat wij Hem nodig hebben, maar dat is niet waar.’

‘U bent het niet oneens met mij, maar met de Bijbel,’ zei ik. ‘Ik ben het niet die dat zegt. De Heere Jezus zei: “Niemand komt tot de Vader dan door Mij” (Johannes 14:6).’

Ik was een beetje terneergeslagen. Een gevoel van ontoereikendheid overvalt me dikwijls als ik met mensen

spreek die zoveel meer weten dan ik. Op zulke ogenblikken lijkt het alsof dit werk veel te moeilijk voor me is. Later sprak ik hierover met een vriendin. Ze zei: ‘Je moet niet proberen iets anders te zijn dan een open kanaal voor de Geest van God. Je kunt nooit iets anders zijn, zelfs al zou je dat soms denken. Ga de weg van gehoorzaamheid; dan zul je door God worden gebruikt op een wijze die je eigen mogelijkheden ver te boven gaat.’

***GA DE WEG VAN GEHOORZAAMHEID; DAN ZUL JE DOOR
GOD WORDEN GEBRUIKT OP EEN WIJZE DIE JE EIGEN
MOGELIJKHEDEN VER TE BOVEN GAAT.***

In Ottawa, Canada, werd een receptie gegeven voor allen die prins Bernhard wilden ontmoeten. Het was fijn om zoveel Nederlanders bij elkaar te zien. Ik ontmoette veel oude kennissen. En toen stond ik plotseling voor de dame, waarover ik hierboven vertelde. ‘Ik ben blij u te zien,’ zei ze. ‘Weet u, ik kón maar niet vergeten wat u tegen mij zei toen u op onze universiteit sprak. Dat de Heere Jezus zei: “Niemand komt tot de Vader dan door Mij.” Ik moet er steeds weer aan denken.’

‘Wat heerlijk,’ antwoordde ik. ‘U hebt naar Gods stem geluisterd. Blijft u maar luisteren en lees de Bijbel. Hij heeft u nog veel meer te zeggen.’

Het Woord van God is levend en krachtig.

DE ZEE IS DIEP

Ik weet zonder een zweem van twijfel, dat de schuld van mijn zonde is uitgewist.

Er zou een diner zijn in een mooi huis aan de rivier. Verschillende studenten waren ook daarvoor uitgenodigd. Het was bijna twee uur rijden van de stad, maar de mensen in Georgia schijnen dat niet als een grote afstand te beschouwen. Mijn gastheer en ik reden langs wegen met aan weerskanten prachtig bloeiende oleanders. We kwamen net op tijd aan om een prachtige zonsondergang te zien. De hemel boven het water glansde blauw en goud.

We zaten op het mooie terras onder de palmen en genoten van de warme avondlucht. Bedienden liepen rustig heen en weer en boden verfrissingen aan. Het leek alsof de tijd hier langzamer voorbijging. Niemand had haast en de gesprekken gingen dieper dan de oppervlakte.

De avond daarvoor had ik gesproken over het onderwerp ‘Het zondeprobleem is aan het kruis door Jezus Christus opgelost’. Ik was blij dat Jack er nu ook was, want ik had duidelijk afkeer op zijn gezicht gezien terwijl ik sprak, en ik had geen gelegenheid gehad om er met hem over te praten.

Dit is een van de redenen waarom ik het een groot nadeel vind om maar één keer tot een bepaalde groep mensen te